

L'aiguadolç

Maria Ibars

Bell Aiguadolç –aigua dolça-,
vols dir-me qui t'ha encantat?
És la bellesa d'Orient
o la blavor de la mar?
Fonteta que al sòl aflores
com diamant,
com el fruit que en la flor mostra
una goteta de mel.
Eres dolça entre la sal
que et deixa
la mar brava que es retira
en les calmes de gener;
eres flameta votiva
que pren foc del sol naixent.
Captiva nereida eres
del tossal,
que sospira
amb llagrimetes d'estrels.
La teua llur tan clara
et fa semblant, per miracle,
a un gran lliri de plata.
I la mar, per encensar-te,
et llença pulveritzada,
rutilant,
l'escuma del seu onatge.
Aiguadolç, fonteta amiga,
voreteta del toll salat,
vols dir-me qui t'ha posat?

IBARS IBARS, Maria (1949): *Poemes de Penyamar: a l'ombra del Montgó*.
València : Imp. Vicent Cortell.